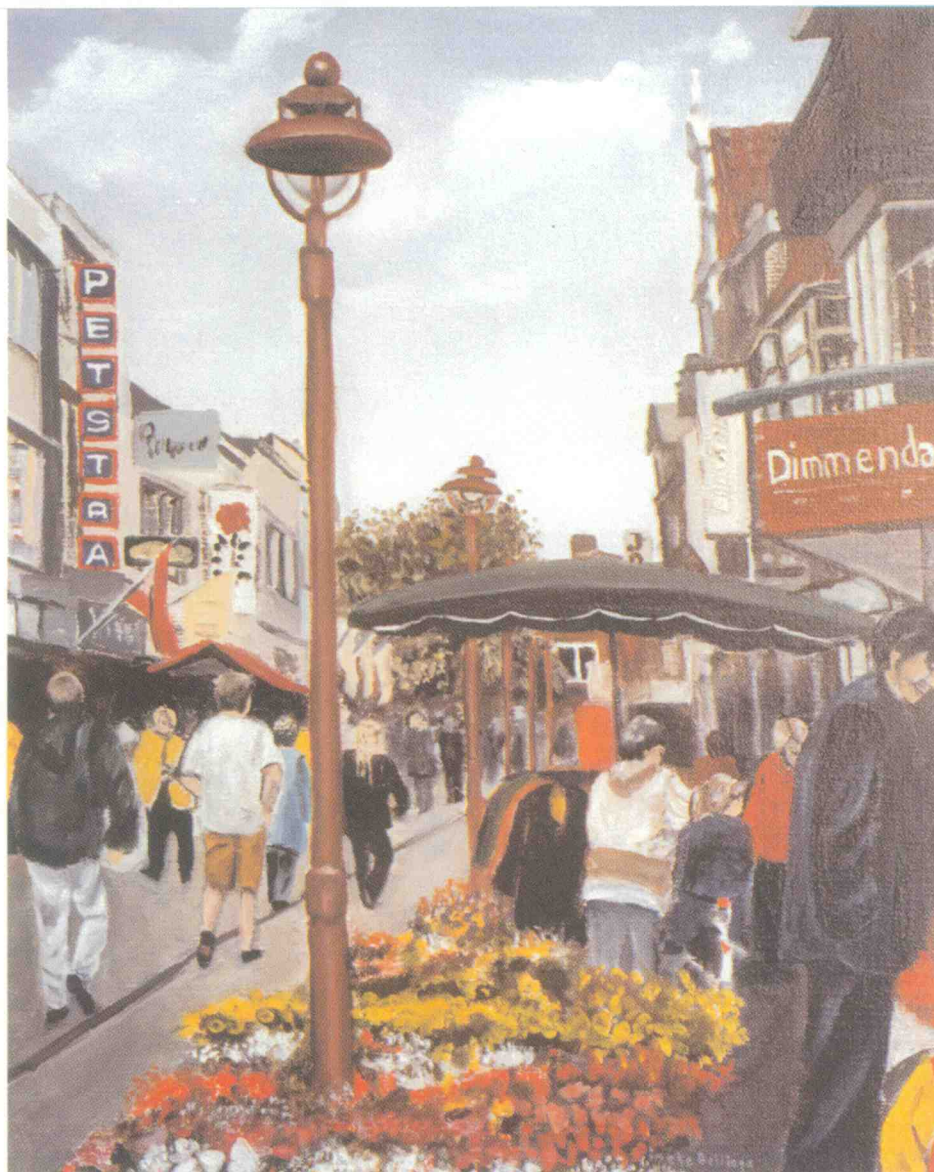

De middenstand

Het woordenboek leert dat de middenstand een stand was tussen twee standen, die van boer en adel, in. Maar met de tijden die veranderden, kreeg in stad en land 't woord 'middenstand' een geheel nieuwe zin.

Coevorden, tot in deze eeuw als 'ville morte' bekend, is nu een drukke stad van ganzenmarkt en duizend dingen méér. Handel en nijverheid bloeien als nooit tevoren - in de winkelstraten ziet men dag in, dag uit een levendig verkeer.

Coevorden kende het 'leugenbankje', maar daar zat geen dichter. Wat nu volgt is dan ook geschiedenis, géén sterk verhaal. Sinds de acte van 1148, waarin 'Koiforde' wordt genoemd, tot heden, is er onnoemelijk veel veranderd allemaal.

Neem de families Arends, Belt, Van Berkum, De Boer en Drent, Homans, Keddeman, Koster, Kramer, Tijink - tezamen zorgden ze ervoor dat Coevorden werd wat het nu is, al is dit slechts een kleine greep uit een groot bestand van namen.

De middenstand werkt hard, dat geldt voor nu en vroeger. Toch is en was er altijd tijd voor lachen en vertier. Ook zonder disco was er uitgaansleven: er was een bioscoop, er waren veel cafés, men maakte onderling plezier.

Een zwarte bladzij blijft het leed de joodse middenstanders en hun gezinnen in de Tweede Wereldoorlog aangedaan. De Bollegrafs, Cohens, de Dannebooms, Van Coevordens, de Levies, allen werden zij slachtoffer van de nazi-rassenwaan.

Van toen naar nu, van nu de toekomst tegemoet. - Schijnen er mensen voor het magisch jaar 2000 bang te wezen, 't lijkt dat Coevordens middenstand, hardwerkend als vanouds, in het nieuw millennium voor niets behoeft te vrezen.